

גילוי דעת:

פרשנות תקנה 2(4) לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ

לגבולות המדינה), תשס"א-2001

1. להלן תציג הרשות להגנת הפרטיות (להלן: "הרשות") את פרשנותה בנוגע להוראות תקנה 2(4) לתקנות הגנת הפרטיות (העברת מידע אל מאגרי מידע שמחוץ לגבולות המדינה), תשס"א-2001 (להלן: "התקנות"), לצורך הפעלת הסמכויות המסורות לה בחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: "החוק").
2. תקנה 1 לתקנות קובעת איסור על העברת מידע אישי ממאגר מידע בישראל אל מחוץ לגבולותיה, אלא אם כן דין המדינה שאליה מועבר המידע מבטיח רמת הגנה על מידע אשר אינה פחותה מרמת ההגנה הקבועה בדין הישראלי, בשינויים המחויבים, וכוללת מספר עקרונות הקבועים בגוף התקנה.
3. תקנה 2 קובעת כך:

"על אף האמור בתקנה 1, רשאי בעל מאגר מידע להעביר מידע או לאפשר העברה של מידע ממאגר מידע שלו בישראל אל מחוץ לגבולותיה, אם התקיים אחד מאלה:

- (1) האדם שעליו המידע הסכים להעברה;
 - (2) לא ניתן לקבל את הסכמתו של האדם שעליו המידע וההעברה הכרחית לשם הגנה על בריאותו או שלמות גופו;
 - (3) המידע מועבר לתאגיד שנתון לשליטתו של בעל מאגר המידע שממנו מועבר המידע, והוא הבטיח את ההגנה על הפרטיות לאחר ההעברה; בפסקה זו, "שליטה" – כהגדרתה בחוק ניירות ערך, התשכ"ח-1968;
 - (4) המידע מועבר למי שהתחייב בהסכם עם בעל מאגר המידע שממנו מועבר המידע, לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, בשינויים המחויבים;
- ..."

גילוי דעת זה יעסוק באפשרות העברת מידע אישי מישראל אל מחוץ לגבולותיה, בהסתמך על הוראות תקנה 2(4). גילוי הדעת יתמקד בשאלת פרשנות הרשות למונח "בשינויים המחויבים"¹, לצורך העברת המידע מישראל לגורם זר.

¹ בבג"ץ 7385/13 איתן - מדיניות הגירה ישראלית נ' ממשלת ישראל (פורסם בנבו, 22.9.2014), נקבע כי ביחס להוראות חוק המטילות מגבלות מפורשות, התיבה "בשינויים המחויבים" אינה מאפשרת חריגה ממסגרת הסמכות שנקבעה ברישה של אותה הוראת חוק (ראו פסקה 197 לפסק הדין). בהתאם, הסיפא של תקנה 2(4) אינה יכולה לחרוג לחלוטין מההוראה לפיה על מקבל המידע במדינה הזרה לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל.

4. הרשות להגנת הפרטיות מכירה בכך כי התחייבות של מקבל המידע, במסגרת הסכם עם בעל המאגר להעברת מידע, לקיים את כלל "התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל" לא תהיה אפשרית באופן מלא בכל המדינות, בין היתר בהתחשב במסגרת החוקית במדינה אליה מבוקש להעביר את המידע ועל ידי כלל הגורמים אליהם מבוקש להעביר מידע.² על כן, מבקשת הרשות להבהיר מהם "השינויים המחויבים" שיאפשרו העברת מידע מחוץ לגבולות המדינה בהסתמך על תקנה 2(4).

5. ראשית, הרשות מבהירה כי תקנה 2(4) לא תחול כאשר מקבל המידע במדינה הזרה אינו מתחייב לקיים את התנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, בטענה כי נסיבותיו האישיות או הארגוניות אינן מאפשרות לו לעשות כן, ולפיכך מדובר לשיטתו ב"שינוי מחויב". דהיינו, אין מדובר באמת מידה סובייקטיבית.

6. כמו כן, יובהר כי גילוי דעת זה אינו חל על מצבים בהם העברת המידע נעשית במסגרת התקשרות בין בעל מאגר מידע בישראל לבין מחזיק שמקום מושבו מחוץ לישראל. במקרים אלה, נדרשת עמידה מלאה ומדויקת של המחזיק בהוראות חוק הגנת הפרטיות הישראלי ותקנותיו ביחס למאגר המידע בו הוא מחזיק.³

7. הרשות להגנת הפרטיות מבקשת להבהיר מהן החובות מכוח חוק הגנת הפרטיות ותקנותיו שיש לכלול בהסכם לפי תקנה 2(4), על מנת שניתן יהיה להעביר מידע אישי מישראל לגורם במדינה זרה, בהסתמך על תקנה זו. פירוש הדבר, כי בהעדר התחייבות לעמוד בחובות אלה, לא ניתן יהיה להעביר מידע אישי מחוץ לישראל בהסתמך על תקנה 2(4).

הסכם להעברת מידע בין בעל מאגר מידע בישראל לבין גורם מחוץ לישראל **חייב לכלול התחייבות של מקבל המידע לקיים כלפי נושאי המידע התחייבויות הזוהות בתוכנו לאלו הקבועות בחוק הגנת הפרטיות הישראלי**. על ההסכם לכלול בין היתר התחייבות בדבר איסור שימוש במידע שלא למטרה שלשמה הוא נמסר לבעל המאגר הישראלי (סעיפים 2(9) ו-8(ב) לחוק), התחייבות למתן זכות לנושא המידע לעיין במידע שעליו (בהתאם להסדר הקבוע בסעיף 13 לחוק) וכן התחייבות למתן זכות לבקש את תיקון המידע או מחיקתו (לפי סעיף 14 לחוק). כמו כן, על ההסכם לכלול התחייבות של מקבל המידע לקיים את חובת הסודיות ביחס למידע שהגיע אליו בתוקף תפקידו (לפי סעיף 16 לחוק).

² עם זאת, יש להדגיש כי עשויים להיות מאגרי מידע בחו"ל שיהיו כפופים לכלל הוראות הדין הישראלי על אף שבעליהם אינם רשומים בישראל, לדוגמה עקב השפעתם הנרחבת על נושאי מידע ישראלים.
³ לעניין החובות החלות על בעל מאגר המידע בעת התקשרות עם כל מחזיק, לרבות כזה שמקום מושבו מחוץ לישראל, ראו תקנה 15 לתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017. להרחבה ראו מדריך פעולה שפרסמה הרשות ליישום תקנה 15 בעת התקשרות עם גורם חיצוני (2023). המדריך [זמין כאן](#).

8. בכל הנוגע לחובה לאבטח את המידע המועבר, ניתן יהיה להסתמך על תקנה 2(4) לצורך העברת מידע מחוץ לישראל אם מקבל המידע יתחייב במסגרת ההסכם עם בעל המאגר לקיים את החובות הקבועות בתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017 (להלן: **"תקנות אבטחת מידע"**). לחלופין, יוכל מקבל המידע להצהיר ולהתחייב כי ארגונו קיבל הסמכה לתקן ISO/IEC 27001, מקיים את הוראותיו לרבות כל הבקורות הרלבנטיות המפורטות בנספח A לתקן, וכן מתחייב לקיים את החובות הקבועות בתקנות הספציפיות מתוך תקנות אבטחת מידע, המנויות בהנחיית הרשות להגנת הפרטיות מס' 3/2018 בנושא תחולת תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע) על ארגונים המוסמכים לתקן ISO/IEC 27001.⁴ נשוב ונציין, כי ככל שמדובר בהעברת מידע למחזיק מטעמו של בעל המאגר, חלות על המחזיק מלוא חובות האבטחה לפי תקנות אבטחת מידע, בין אם המחזיק נמצא בישראל או מחוצה לה.⁵

9. לצד זאת, מבהירה הרשות כי אי עמידה של מקבל המידע בחובות רישום מאגר מידע הקבועה בסעיף 8(א) לחוק הגנת הפרטיות, תתקבל כ"שינוי מחויב" לעניין תקנה 2(4), ככל שבמדינה אליה מועבר המידע לא קיימת חובת רישום מאגרי מידע ביחס למאגר מסוג זה שממנו הועבר המידע בישראל.⁶

10. היבט נוסף שיש לתת את הדעת לגביו הוא הוראת תקנה 3 לתקנות, אשר קובעת כי: "בהעברת מידע לפי תקנה 1 או 2 יבטיח בעל מאגר המידע, בהתחייבות בכתב של מקבל המידע, כי מקבל המידע נוקט אמצעים מספיקים להבטחת פרטיותם של מי שהמידע עליהם, וכי הוא מבטיח שהמידע לא יועבר לכל אדם זולתו, בין באותה מדינה ובין במדינה אחרת."

במסגרת טיוטת [גילוי דעת](#) שפרסמה, הבהירה הרשות כי האיסור הקבוע בתקנה 3 ביחס לגורם במדינה הזרה להעביר את המידע לצד שלישי לא יחול, אם ניתנה לכך הסכמה בכתב של בעל המאגר ממנו הועבר המידע מישראל. עם זאת, נבקש להדגיש, כי במקרים בהם מידע מועבר מישראל בהסתמך על הוראות תקנה 2(4), יידרש מקבל המידע להתחייב כי כל העברת מידע שתבוצע על ידו לגורם נוסף במדינה הזרה, תבטיח גם היא את המשך העמידה בתנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, בשינויים המחויבים.

ככל שמקבל המידע שהועבר מישראל מבקש להעביר את המידע למדינה נוספת, מובן שימשיכו לחול על העברה זו התנאים הקבועים בתקנות 1-2.

⁴ הנחיית הרשות להגנת הפרטיות מס' 3/2018 תחולת תקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), התשע"ז-2017 על ארגונים המוסמכים לתקן ISO/IEC 27001, [זמינה כאן](#).

⁵ ראו תקנה 19(א) לתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע) התשע"ז-2017, המחילה את החובות הקבועות בתקנות אלו גם על מחזיקים (למעט החובות לפי תקנות 2 ו-15(א)).

⁶ במקרים בהם יחולו על מקבל המידע במדינה הזרה הוראות חוק הגנת הפרטיות הישראלי, הוא יחויב גם בחובות הרישום בישראל.

11. נתייחס כעת לתקנות הגנת הפרטיות (הוראות לעניין מידע שהועבר לישראל מהאזור הכלכלי האירופי), תשפ"ג-2023 (להלן: "תקנות מידע מהאזור הכלכלי האירופי"). ככל שבעל מאגר מבקש להעביר אל מחוץ לישראל, בהסתמך על תקנה 2(4), מידע המצוי במאגר מידע בישראל אשר הועבר אליה מהאזור הכלכלי האירופי, למעט מידע שאדם העביר במישרין על אודות עצמו או מידע אחר המוחרג מהוראות תקנות מידע מהאזור הכלכלי האירופי,⁷ יהיה על מקבל המידע להתחייב לעמוד גם בחובות המהותיות הקבועות בתקנות 3-7 לתקנות מידע מהאזור הכלכלי האירופי, כחלק מהתחייבותו לעמוד בתנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל, כאמור בתקנה 2(4).

12. לסיום נדגיש, כי תקנה 2(4) אינה מתייחסת רק לחוק הגנת הפרטיות ולתקנות שהותקנו מכוחו, אלא באופן רחב יותר ל"תנאים לאחזקת מידע ולשימוש בו החלים על מאגר מידע בישראל". על כן, ככל שחלות על המידע המועבר הוראות דין אחרות בתחום הגנת הפרטיות או הגנת מידע אישי, על מקבל המידע לעמוד גם בהן, ויש לבחון אם קיימות הוראות ספציפיות בדינים אלו אשר עשויות להגביל את העברת המידע למדינה זרה.

13. יובהר כי אין באמור בגילוי דעת זה כדי לגרוע מהחובות והאיסורים הקבועים בחוק הגנת הפרטיות ובתקנות לפיו.

⁷ יצוין כי החל מיום 1.1.2025 יחולו תקנות הגנת הפרטיות (הוראות לעניין מידע שהועבר לישראל מהאזור הכלכלי האירופי), תשפ"ג-2023 גם על מידע המצוי במאגר מידע בישראל יחד עם מידע אשר הועבר מהאזור הכלכלי האירופי (ראו תקנות 2(א) ו-2(9) לתקנות הגנת הפרטיות (הוראות לעניין מידע שהועבר לישראל מהאזור הכלכלי האירופי), תשפ"ג-2023).